

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5
10 000 Zagreb

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Zagrebu kao sud drugog stupnja, po sucu pojedincu tog suda Sandri Artuković Kunšt, u pravnoj stvari tužitelja D.J., OIB: glasi... iz K., zastupanog po punomoćniku S.J., odvjetniku u R., protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: glasi..., zastupane po zakonskim zastupnicama M.P.M., J.S. i A.B., zamjenicama Općinske državne odvjetnice u Puli-Pola, uz sudjelovanje umješaća na strani tužitelja Pravobraniteljice za osobe s invaliditetom, OIB: glasi... iz Z., radi utvrđenja i isplate, odlučujući o žalbama tužitelja i tužene protiv rješenja Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj P-1992/19-20 od 24. prosinca 2020., dana 30. ožujka 2021.,

riješio je

I Odbija se žalba tužitelja D.J. kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Puli-Pola posl. br. P-1992/19-20 od 24. prosinca 2020. o odbačanju tužbe.

II Odbija se žalba tužene Republike Hrvatske kao djelomično neosnovana i potvrđuje se rješenje o naknadi parničnog troška iz presude Općinskog suda u Puli-Pola, posl. br. P-1992/19-20 od 24. prosinca 2020. u pobijanom dijelu do iznosa od 3.212,22 kn.

III Uvažava se žalba tužene Republike Hrvatske kao djelomično osnovana, preinačava se odluka o naknadi parničnog troška iz presude Općinskog suda u Puli-Pola posl. br. P-1992/19-20 od 24. prosinca 2020. u pobijanom dijelu preko iznosa od 3.212,2 kn do iznosa od 6,780,00 kn ili za iznos od 3.567,78 kn i rješava:

Odbija se zahtjev tužitelja D.J. za naknadu parničnog troška u iznosu od 3.567,78 kn.

IV Odbija se zahtjev tužitelja D.J. za naknadu troška sastava žalbe.

V Nalaže se tužitelju D.J. naknaditi tuženoj Republici Hrvatskoj trošak sastava žalbe u iznosu od 187,50 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja, posl. br. P-1992/19-20 od 24. prosinca 2020. tuženoj je naloženo isplatiti tužitelju iznos od 39.000,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose od 3.000,00 kn u razdoblju od 1. veljače 2019. do 1. veljače 2020. do isplate, uz naknadu parničnog troška tužitelju u iznosu od 6.780,00 kn.

Rješenjem istog suda i poslovnog broja od istog dana odbačena je tužba od 24. siječnja 2020. sa zahtjevom za utvrđenje da je tuženičinim radnjama i propustima povrijeđeno tužiteljevo pravo na jednako postupanje i ravnopravni pristup Prekršajnom odjelu Općinskog suda u Rijeci na adresi Užarska 3, neprilagođenog kretanju osobama sa invaliditetom i smanjene pokretljivosti, poglavito onima koji se kreću pomoću invalidskih kolica na elektromotorni pogon, sa posljedicom izravne, produljene, ponovljene i teške diskriminacije

tužitelja po osnovi invaliditeta u vremenskom intervalu od 1. kolovoza 2018. do 1. veljače 2020. povredom prava na pristupačnost, jednakopravnost, na nesmetan pristup i prava na razumnu prilagodbu i sa zahtjevom za isplatu ukupnih 15.000,00 kn ili po 3.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim svakomjesečno u razdoblju od 1. rujna 2018. do 1. siječnja 2019. do isplate

Tužitelj se žali protiv rješenja o odbačaju tužbe, pozivom na žalbene razloge bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže osporeno rješenje ukinuti i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu, uz naknadu troška sastava žalbe.

Tužena se žali protiv rješenja o naknadi parničnog troška, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da ovaj sud preinači odluku o naknadi parničnog troška, uz naknadu troška sastava žalbe.

Žalba tužitelja je neosnovana.

Žalba tužene je djelomično osnovana.

Ispitujući prvostupanjske odluke u dijelu u kojem se žalbama pobijaju i u granicama razloga navedenih u žalbi kao i postupak koji im je prethodio, ovaj sud ne nalazi da su ostvarene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2, točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982, 43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991 i "Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP) na koje ovaj sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe članka 365. stavak 2. ZPP.

U prvostupanjskoj odluci o odbačaju tužbe nisu ostvareni žalbeni razlozi bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 1 u vezi članka 186.a ZPP i pogrešne primjene materijalnog prava. U odluci suda prvog stupnja o naknadi parničnog troška ostvaren je žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 154. stavak 5 ZPP.

Odluka suda prvog stupnja kojom se odbacuje tužbeni zahtjev za utvrđenje i za isplatu iznosa od 15.000,00 kn se temelji na pravilnoj primjeni mjerodavne odredbe članka 186.a ZPP, u okolnostima u kojima tužitelj nije dokazao da su ostvarene pretpostavke za traženje sudske zaštite.

Prema odredbi članka 186.a stavka 1. ZPP osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna je prije podnošenja tužbe obratiti se državnom odvjetništvu koje je stvarno i mjesno nadležno za zastupanje na sudu pred kojim namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske sa zahtjevom za mirno rješenje spora, koji zahtjev za mirno rješenje spora mora sadržavati sve ono što mora sadržavati tužba.

Iz stanja spisa predmeta suda prvog stupnja razvidno je daje tužitelj na ročištu od 12. ožujka 2020. zatražio rok kako bi dostavio dokaz daje zahtjev za mirno rješenje spora uputio tuženoj prije pokretanja predmetnog spora. Uz podnesak od 23. ožujka 2020. tužitelj je dostavio presliku zahtjeva za mirno rješenje spora kojeg je podnio tuženoj 2. srpnja 2019. i koji se odnosi na isplatu naknade štete za vremenski interval od siječnja 2019. na dalje.

Tužitelj je 30. kolovoza 2019. prvostupanjskom sudu podnio tužbu sa zahtjevom za utvrđenje daje tuženičinim radnjama i propustima povrijeđeno tužiteljevo pravo na jednako

postupanje i ravnopravni pristup Prekršajnom odjelu Općinskog suda u Rijeci na adresi Užarska 3, neprilagođenog kretanju osobama sa invaliditetom i smanjene pokretljivosti, poglavito onima koji se kreću pomoću invalidskih kolica na elektromotorni pogon, sa posljedicom izravne, produljene, ponovljene i teške diskriminacije tužitelja po osnovi invaliditeta u vremenskom intervalu od 1. kolovoza 2018. do 1. veljače 2020. povredom prava na pristupačnost, jednakopravnost, na nesmetan pristup i prava na razumnu prilagodbu, a koje traženje nije navedeno u zahtjevu upućenom tuženoj 2. srpnja 2019 za mirno rješenje spora kojeg je tužitelj priložio uz podnesak od 23. ožujka 2020. kao što je pravilno utvrdio prvostupanjski sud. Ujedno je pravilno utvrđeno da u tužbi tužitelj zahtijeva isplatu naknade za razdoblje kolovoz-prosinac 2018. sa pripadajućim kamatama, no u zahtjevu za mimo rješenje spora od 2. srpnja 2019. kojeg je tužitelj priložio uz podnesak od 23. ožujka 2020. nije navedeno traženje naknade za razdoblje kolovoz-prosinac 2018.

Kada zahtjev za mirno rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu nije sadržajno istovjetan s tužbom odnosno kada ne postoji objektivni identitet tužbe i zahtjeva, nije ispunjena procesna pretpostavka iz članka 186.a ZPP-

U predmetnom slučaju zahtjev za mirno rješenje spora upućen tuženici prije pokretanja parnice u smislu odredbe članka 186.a ZPP nije sadržajno istovjetan tužbi sa konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 24. siječnja 2020. u dijelu koji se odnosi na utvrđenje i na isplatu naknade u razdoblju kolovoz-prosinac 2018., sa pripadajućim kamatama slijedom čega je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe članak 186.a ZPP u tom dijelu odbacio tužbu.

Tužitelj navedeno utvrđenje prvostupanjskog suda ne može dovesti u dvojbu žalbenim pozivanjem na drugi zahtjev za mirno rješenje spora, podnesen 5. lipnja 2019., jer se prema odredbi članka 352. stavak 1 ZPP u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice ni predlagati novi dokazi, koji nisu bili priloženi odnosno predloženi u postupku pred prvostupanjskim sudom.

Slijedom navedenog i primjenom članka 380. točka 2 ZPP odlučeno je kao u stavku I izreke rješenja.

Kada je odlučivao o naknadi parničnog troška, sud prvog stupnja je naložio tuženoj da tužitelju naknadi parnični trošak u cijelosti, smatrajući da tužitelj nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu svoga zahtjeva i pri tom se pozvao na primjenu odredbe članka 154. stavak 5 ZPP. Polazeći od vrijednosti predmeta spora od 54.000,00 kn koju je prvostupanjski sud utvrdio na ročištu od 18. lipnja 2020., i uzimajući u obzir da je tužitelj uspio sa svojim traženjem u iznosu od 39.000,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama kao u izreci prvostupanjske presude, proizlazi da je uspio sa 72,23% svoga traženja. Preostalih 27,77% od ukupne vrijednosti predmeta spora se ne može smatrati tužiteljevim neznatnim neuspjehom i stoga ne opravdava primjenu odredbe članka 154. stavak 5 ZPP, na što osnovano tužena ukazuje svojom žalbom.

Odgovarajućom primjenom mjerodavne odredbe članka 154. stavak 2, članka 155. i članka 163. ZPP te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14 i 118/14, dalje: Tarifa) ukupni trošak za radnje poduzete u zastupanju tužitelja od 400 bodova uz obračun po tbr. 50 iznosi 4.000,00 kn a uz troškove pristojbi na tužbu od 890,00 kn i na presudu od 890,00 kn sveukupno iznosi 5.780,00 kn. Po odbitku postotka tužiteljevog uspjeha od 72,23% od preostalog omjera uspjeha tužene od 27,77%, preostaje 44,46% razmjerno kojem postotku od navedenog sveukupnog troška od 5.780,00 kn je utvrđena naknada parničnog troška tužitelju u iznosu od 2.569,78 kn, koja uz uvećanje od 25% za PDV

konačno iznosi 3.212,22 kn.

Slijedom navedenog i primjenom članka 380. točka 2 ZPP valjalo je kao u stavku II izreke rješenja odbiti žalbu tužene kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku odluku o naknadi parničnog troška u dijelu u kojem je tuženoj naloženo da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 3.212,22 kn.

U preostalom dijelu preko iznosa od 3.212,22 kn do iznosa od 6.780,00 kn ili za iznos od 3.567,78 kn je primjenom članka 380. točka 3 ZPP uvažena osnovana žalba tužene, preinačeno je prvostupanjsko rješenje o naknadi parničnog troška i odlučeno je kao u stavku III izreke ovog rješenja.

Primjenom članka 166. stavak 2 u vezi članka 154. stavak 1 ZPP odučeno je o zahtjevu tužitelja za naknadu troška sastava žalbe, kao u stavku IV izreke.

Primjenom članka 166. stavak 2. i tbr. 10. točka 5. u vezi tbr. 7. točka 1 Tarife a polazeći od vrijednosti naknade parničnog troška koju tužena žalbom osporava, pripadajućih 37,5 bodova uz obračun po tbr. 50 iznosi 375,00 kn, koji je trošak valjao obračunati u 50%-tnom omjeru u kojem je tužena uspjela sa žalbom odnosno u iznosu od 187,50 kn, slijedom čega je odlučeno kao u stavku IV izreke.

U Zagrebu, 30. ožujka 2021.

S u d a c :
Sandra Artuković Kunšt